

Forfatter: Kingo, Thomas

Titel: Lyksalig Dag! som nu saa bliid

Citation: Kingo, Thomas: "Lyksalig Dag! som nu saa bliid", i Kingo, Thomas: *Samlede skrifter 3*, udg. af Hans Brix, Paul Diderichsen og F.J. Billeskov Jansen, Munksgaard, 1939-74., s. 326. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-kingo03val-shoot-workid90431.pdf> (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: Samlede skrifter 3

Dend tredie Morgen-Sang. (Melodien findis paa dend 22. og 23. Side.)

1.

Lyksalig Dag! som nu saa bliid oprinder,
At jeg endnu, med Solens Opgang, finder
GUds Naade i min ringe Busk at boo,
Saa Nattens Mørk og Satans Fange-Fælde
Fik ingen Magt min Siæl at overvelde
Med sin Uroe.

2.

Lov skee dig GUD i høye Himmel-rjge,
Jeg vil med Tak op af mit Leye stige,

*

327 Ja til dig løfte Hierte, Mund og Haand,
Min Siæl skal yde sine tusind Sukke,
Mit Ansigt skal mod Jorden ydmygst bukke
Sig ved din Aand.

3.

Det er jo ey min Værskyld nogen Maade,
At dog det mindste Grand udaf din Naade
Mig skulde blive giort til Deel og Lod:
Men for min Synd og megen stoor' Usnilde,
Du af din naadig Haand mig burde trilde
Saa som en Klod.

4.

Dog haver du mig i din Arm optaged
Og Faders Hierte altid til mig draged
Enddog i denne nest forgangne Nat:
Du har ey qvisted mig med Syndsens Snerte,

Mens jeg som Segl oppaa dit hulde Hierte
Har været sat.

5.

Op, op min Siæl, og skynd dig at aflegge
Ald Mørkheds Ham forinden disse Vegge,
Gak ud mod Soolen som et Lyvsens Barn,
Og lad dit Hiert' i Vand for Synden smelte,
Skam dig, at du her efter dig skalt velte
I Synd og Skarn.

*
– 328

6.

Mit Vandretøj jeg der med paa mig tager,
GUd give mig sin Naade at jeg mager
Paa alt det som kand GUd til Ære skee,
At hvor jeg mig skal hen i Verden vende,
Jeg GUds Ansigtis Lyvs hos mig kand kiende
Og klarlig see.

7.

Mit Embed og mit Kald mig er befaled,
Gid det ey bliver udaf mig forhaled
Og efterlat ved Lyst og Ledighed;
Men at jeg kand GUds Ære stedse søge,
Min Næstis og mit eget Gavn forøge
Med Fliid og Sved.

8.

Giør du, O GUd, min Bolig fuld af Lykke,
Lad ingen Modgang mig og mine trykke,
Afvend i Naade Vaade-Ild og Vand:
Lad hastig Død mit Levnet ey afskiere,
Gid mine Been mand ey med Skam skal bære
Til Mørkheds Land.

9.

Giv mig din Aand og Naade at jeg viger
Fra Synd og Skam, og til min GUD opstiger
I gandske Hierte, Tanke, Hu og Sind:
Lad mig ad Verdens Lokke-Fugle spytte,
Jeg mig for Lysten i mit Kiød kand hytte
Som slet er Blind.

*
– 329

10.

Din Ær' og Ord hos os befæsted blive,
Giv dem din Aand som Fredens Ord skal drive,
Gjør du vor Konge mæchtig, stor og sterk!
Giv Seyer, Lykke, Raad udi hans Rige,
At Efterkommerne der om kand sige:
Det var GUDs Verk!

11.

Lad Jorden blive fuld af Frugt og Grøde,
Giv af det dybe Vand nødtørftig Føde,
Velsigne du hvert Huuß og Figen-Træ:
Lad hver foruden Synd sit Huuß opbygge,
Og sidde under HERrens Vinger trygge
I Ly og Læ.

12.

Her paa, min GUD, jeg for mig selv vil bede
Du vilde mig paa Sandheds Veye lede,
Og følge mig ved Haanden tryggelig,
At Sikkerhed mig ikke skal forraske,
Men at jeg i min Jord og Falle-Aske
Maa speyle mig.

13.

At naar mit Glaß er gandske da udrundet,
Og ingen Hielp i Verden bliver fundet,
GUD øse da min Siæl ald fuld af Trøst!
Min JEsus maa mig ligg' i Hiert' og Tunge,
Indtil jeg skal mit Hellig, Hellig siunge
Med Engle-Røst.

*
– 330